

Τὸ ἐν ἔρριμμένον
εἰς βάτους στενάζει,
τὸ ἄλλο σφαδάζει
ἐν γῆ θλιβερά.

Ὅπότεν δ' ἐνώση
τὰ δύο καὶ πάλιν
ἀγκάλην μ' ἀγκάλην
ἢ τύχη παιδρά.

Κι' ὁ βίος των εἶναι
ἢ λύπη κι' ὁ πόνος
καὶ σύντροφος μένος
, ἢ μαύρη ἀρά.

ὦ! τότε ἡ λήθη
τὰ πάντα κοιμίζει
καὶ μόνον συρίζει
βοῦράς ποῦ περᾶ.

Μακρὰν εἰς τὰ ξένα
οἱ γόοι κι' οἱ θρήνοι
καὶ μόνη ἄς μείνη
ἐδῶ ἢ χαρά.

ΔΘ. Π. ΣΟΥΤΑΚΗΣ.

Η ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Μ. ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ.

Ἀνάγνωσμα ὑπὸ ΑΛΕΞ. ΠΕΚΙΟΥ, ἀναγνωσθὲν ἐκ τῆς ΚΘ' τοῦ Συλλόγου συνεδριάσει.

(Συνέχεια ἔδε ἀριθμ. Α'. σελ. 12.)

Ἐντὶ δὲ τούτου κατέστη Σχολάρχης ἐκ πάντων προκριθεὶς διὰ τὴν μάθησιν καὶ σοφίαν, ἐν τῇ κατὰ τὸ Μετάχιον σχολῇ (1665), τῇ ἰδρυθείσῃ προτροπῇ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Νεκταρίου παρὰ τοῦ φιλομούσου ἐκείνου ἀνδρὸς τοῦ ἐκ Καστορίας Ἐμμανουὴλ (1663), ἧς προσέστη Γερμανὸς ὁ Λοκρὸς, ἀνὴρ λόγιος μετὰ ταῦτα ἀνυψωθείς εἰς τὸν μητροπολιτικὸν τῆς Νύσσης θρόνον, ὁ πολὺς Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος μετὰ μεγίστης καρποφορίας καὶ ὠφελείας, πλείστους μαθητὰς ἀναδείξας διαπρέψαντας.